

Eduskunnan vastaus hallituksen esitykseen laeiksi luottolaitostoiminnasta annetun lain ja eräiden muiden luottolaitostoimintaan liittyvien lakien muuttamisesta

Eduskunnalle on annettu hallituksen esitys n:o 44/1995 vp laeiksi luottolaitostoiminnasta annetun lain ja eräiden muiden luottolaitostoimintaan liittyvien lakien muuttamisesta. Edus-

kunta, jolle talousvaliokunta on antanut asiasta mietintönsä n:o 11/1995 vp, on hyväksynyt seuraavat lait:

Laki

luottolaitostoiminnasta annetun lain muuttamisesta

Eduskunnan päätöksen mukaisesti muutetaan luottolaitostoiminnasta 30 päivänä joulukuuta 1993 annetun lain (1607/93) 57 ja 61 § sekä

lisätään 55 §:ään uusi 3 momentti, 56 §:ään uusi 3 momentti, lakiin uusi 60 a ja 61 a—61 d § sekä lain 6 lukuun uusi 65 a § seuraavasti:

55 §

Vakuusrahaston jäsenyys

Talletuspankin on ilmoitettava vakuusrahastolleen ja rahoitustarkastukselle, millä tavalla sen ulkomailla olevan sivukonttorin tallettajien saamiset on turvattu.

56 §

Vakuusrahaston säännöt

Lisäksi säännöissä on mainittava ulkomaisen luottolaitoksen Suomessa olevan sivukonttorin osalta vakuusrahaston jäseneksi ottamisesta, erottamisesta ja eroamisesta, vakuusrahaston liittymismaksun perusteista ja vakuusrahaston korvausvelvollisuuden perusteista.

57 §

Vakuusrahaston hallinto

Vakuusrahastoa hoitaa siihen kuuluvien tal-

letuspankkien ja jäsenenä olevien ulkomaisten luottolaitosten valitsema valtuuskunta ja valtuuskunnan valitsema hallitus. Hallituksen jäsenistä ainakin yhden tulee edustaa vakuusrahaston jäsenenä olevia ulkomaisten luottolaitosten sivukonttoreita.

Jos vakuusrahastolle on myönnetty tukilainaa tai muuta valtion vakuusrahastosta annettussa laissa (379/92) tarkoitettua tukea tai vastaavaa tukea valtion talousarviossa olevien valtuuksien nojalla, valtion vakuusrahaston johtokunnalla on oikeus nimetä valtuuskuntaan ja hallitukseen valtiota ja valtion vakuusrahastoa edustava jäsen.

60 a §

Vakuusrahaston suoritusvelvollisuuden alkaminen

Mikäli talletuspankki ei ole suorittanut talletussopimuksen ja tämän lain mukaisesti talletuspankissa 50 §:ssä tarkoitettulla tilillä olevia tallettajan erääntyneitä ja riidattomia saamisia,

tallettaja voi ilmoittaa asiasta rahoitustarkastukselle.

Rahoitustarkastuksen on 21 päivän kuluessa 1 momentissa tarkoitettusta ilmoituksesta tai asiasta muutoin tiedon saatuaan tehtävä päätös siitä, onko talletuspankin vakuusrahaston suoritettava pankin tallettajien 61 §:n 1 momentissa tarkoitettut saamiset. Suoritusvelvollisuuden määrittämisen edellytyksenä on, että 1 momentissa tarkoitettujen saamisen suorittamatta jääminen on johtunut pankin maksu- tai muista taloudellisista vaikeuksista eivätkä vaikeudet ole rahoitustarkastuksen arvion mukaan tilapäisiä ja että niistä on saatu riittävä selvitys.

Rahoitustarkastuksen on annettava tieto 2 momentin mukaisesta päätöksestään vakuusrahastolle, talletuspankille ja valtiovarainministeriölle sekä, jos pankilla on ulkomailla sivukonttori, sivukonttorin sijaintivaltion valvovalle viranomaiselle ja suojajärjestelmälle.

Edellä 2 momentissa tarkoitettujen rahoitustarkastuksen päätöksen toteuttamiseksi on talletuspankin toimitettava vakuusrahastolle tiedot tallettajista ja heidän 61 §:n 1 momentissa tarkoitetuista saamisistaan. Näitä tietoja vakuusrahasto ei saa antaa muille kuin viranomaisille, joilla on oikeus saada 94 §:n mukaan salassa pidettäviä tietoja.

61 §

Korvattavat saamiset

Vakuusrahaston varoista suoritetaan 50 §:ssä tarkoitettulla tilillä olevat ja tilille vielä kirjautumattomat maksujen välityksessä olevat tallettajan saamiset.

Vakuusrahasto ei kuitenkaan korvaa 1 momentissa tarkoitettuja toisen luotto- tai rahoituslaitoksen saamia eikä talletuspankin 73 ja 74 §:ssä tarkoitettuihin omiin varoihin luettavia eriä tai saamia, jotka perustuvat rikoslain 32 luvussa tarkoitettulla rikoksella saatuihin varoihin. Jos edellä mainittua rikosta koskeva esitutkinta tai oikeudenkäynti on vireillä, voi vakuusrahasto lykätä korvauksen maksamista tuomioistuimen lainvoimaiseen päätökseen asti.

Vakuusrahastolle syntyy saaminen talletuspankilta korvaamiensa 1 momentissa tarkoitettujen saamisten osalta.

61 a §

Tallettajien saamisten suorittaminen

Tallettajan samassa talletuspankissa olevat

61 §:n 1 momentissa tarkoitettut saamiset suoritetaan Suomen markkoissa vakuusrahaston varoista. Pankin Euroopan talousalueella olevan sivukonttorin tallettajan saamiset korvataan suomalaisen vakuusrahaston varoista siihen määrään, mihin ne korvattaisiin sivukonttorin sijaintivaltion suojajärjestelmän mukaisesti, kuitenkin enintään määrään, johon vakuusrahaston suoja oikeuttaa.

Vakuusrahaston on maksettava tallettajille 1 momentissa tarkoitettut saamiset kolmen kuukauden kuluessa 60 a §:ssä tarkoitettusta rahoitustarkastuksen päätöksestä. Jos talletuspankki on ennen 60 a §:ssä tarkoitettua päätöstä asetettu selvitystilaan, lasketaan tässä momentissa säädetty määräaika selvitystilaan asettamispäätöksestä.

Rahoitustarkastus voi myöntää vakuusrahastolle lisäaikaa tallettajien saamisten suorittamiseen yhteensä kolme kertaa ja kerrallaan enintään kolme kuukautta. Myöntämisen edellytyksenä on, että vakuusrahaston lisäajan tarve perustuu poikkeuksellisiin olosuhteisiin ja erityiseen syyhyn.

Jos vakuusrahasto ei ole korvannut tallettajalle 61 §:n 1 momentissa tarkoitettua saamista tässä pykälässä säädettyssä ajassa, on tallettajalle syntynyt saaminen, jota tallettajalla on oikeus hakea vakuusrahastolta tuomioistuimesta.

61 b §

Suoritusvelvollisuuden alkamisesta ilmoittaminen

Vakuusrahaston on annettava tieto 60 a §:ssä tarkoitettusta päätöksestä asianomaisen talletuspankin tallettajille. Vakuusrahaston on myös julkisella kuulutuksella ilmoitettava siitä, mihin toimenpiteisiin tallettajien on ryhdyttävä saamistensa turvaamiseksi. Kuulutus on julkaistava myös talletuspankin toimialueella ilmestyvissä suurimmissa päivälehdissä maan virallisilla kielillä.

61 c §

Talletuspankin tiedottamisvelvollisuus

Talletuspankin on annettava tallettajilleen tiedot tallettajien saamisten vakuusrahastosuojasta tai vastaavasta suojajärjestelmästä sekä aiemmin annettujen tietojen muutoksista.

Talletuspankin on annettava 1 momentissa

tarkoitettut tiedot myös sen ulkomaisen sivukonttorin sijaintimaan virallisilla kielillä.

61 d §

Markkinointirajoitus

Talletuspankki ei saa markkinoinnissaan käyttää omaa vakuusrahasto- tai muuta vastaavaa suojaa koskevia tietoja rahoitusmarkkinoiden vakautta tai tallettajien luottamusta vaarantavalla tavalla.

Talletuspankki saa käyttää markkinoinnissaan ainoastaan omaa vakuusrahasto- tai muuta vastaavaa suojaa koskevia tietoja.

65 a §

Talletuspankin toimiluvan peruuttaminen ja tallettajien saamiset

Päätätessään 12 §:n nojalla talletuspankin toimiluvan peruuttamisesta voi valtiovarainmi-

nisteriö samalla määrätä tallettajien saamiset suoritettaviksi sen vakuusrahaston varoista, johon talletuspankki kuuluu.

Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä heinäkuuta 1995.

Lain 61 a §:n 1 momentti on voimassa 31 päivään joulukuuta 1999 asti.

Tämän lain voimaan tullessa talletuspankin Euroopan talousalueella olevassa sivukonttorissa olevan tallettajan saamiin sovelletaan 61 a §:n 1 momentin säännöksiä.

Vakuusrahastolle vuodelta 1995 maksettavaa kannatusmaksua määrättäessä ei tämän lain säännöksiä oteta huomioon.

Toimenpiteisiin tämän lain täytäntöön panemiseksi voidaan ryhtyä jo ennen sen voimaantuloa.

Vakuusrahaston tästä laista aiheutuville sääntöjen muutoksille on haettava vahvistusta vuoden 1995 marraskuun loppuun mennessä.

Laki

ulkomaisen luotto- ja rahoituslaitoksen toiminnasta Suomessa annetun lain muuttamisesta

Eduskunnan päätöksen mukaisesti

muutetaan ulkomaisen luotto- ja rahoituslaitoksen toiminnasta Suomessa 30 päivänä joulukuuta 1993 annetun lain (1608/93) 9 ja 13 § sekä

lisätään lain 2 lukuun uusi 7 a ja 7 b § sekä lakiin uusi 9 a ja 9 b § seuraavasti:

7 a §

Sivukonttorin lisäsuoja

Luottolaitoksen Suomessa oleva sivukonttori voi kuulua Suomessa luottolaitostoinnasta annetun lain 6 luvun mukaiseen vakuusrahastoon täydentääkseen kotivaltionsa mukaista tallettajien saamisten suojaa, jos sivukonttori ottaa vastaan talletuksia yleisöltä ja sen kotivaltion suojaa ei voida pitää yhtä riittävänä kuin edellä mainitun lain mukaista vakuusrahastosuojaa.

Edellä 1 momentissa tarkoitettun luottolaitoksen on haettava vakuusrahastolta jäsenyyttä Suomessa olevalle sivukonttorilleen. Hakemuk-

sessä on oltava riittävät tiedot luottolaitoksesta ja sen kotivaltion suojajärjestelmästä. Vakuusrahaston on pyydettävä hakemuksesta Suomen Pankin ja rahoitustarkastuksen lausunto. Vakuusrahasto voi hylätä hakemuksen, jos luottolaitoksen kotivaltion suojaa on pidettävä riittävänä.

Vakuusrahaston 2 momentissa tarkoitettuun hakemukseen antamassa päätöksessä on määrättävä siitä, mitä tallettajan saamisia ja mihin määrään Suomessa oleva vakuusrahasto korvaa ja mikä on luottolaitoksen maksettavaksi tuleva liittymismaksu.

Vakuusrahaston velvollisuus suorittaa 3 momentissa tarkoitettut tallettajien saamiset alkaa

siitä, kun vakuusrahasto on saanut luottolaitoksen kotivaltion valvontaviranomaiselta tiedon kotivaltion suojajärjestelmän velvoittamisesta korvaamaan luottolaitoksen tallettajien saamiset.

Vakuusrahaston on ilmoitettava sivukonttorin tallettajille suoritusvelvollisuuden alkamisesta. Vakuusrahaston on julkisella kuulutuksella, joka on myös julkistettava sivukonttorin toimialueella ilmestyvissä suurimmissa päivälehdissä, ilmoitettava, mihin toimiin tallettajien on ryhdyttävä oikeuksiensa turvaamiseksi.

Edellä 5 momentissa tarkoitettua vakuusrahaston velvollisuuden toteuttamiseksi on luottolaitoksen toimitettava vakuusrahastolle tiedot tallettajista ja heidän 1 momentissa tarkoitetuista saamisistaan. Näitä tietoja vakuusrahasto ei saa antaa muille kuin viranomaisille, joilla on lain nojalla oikeus ne saada.

7 b §

Sivukonttorin erottaminen vakuusrahastosta

Jos 7 a §:ssä tarkoitettu sivukonttori ei ole noudattanut tämän lain säännöksiä tai sen nojalla annettuja määräyksiä ja vakuusrahaston sääntöjä, vakuusrahasto voi erottaa sen jäsenyydestään aikaisintaan 12 kuukauden kuluessa siitä, kun vakuusrahasto oli antanut sivukonttorille varoituksen. Vakuusrahaston on kuultava luottolaitosta, rahoitustarkastusta, Suomen Pankkia ja luottolaitoksen kotivaltion valvontaviranomaista ennen erottamispäätöksen tekemistä.

Ennen 1 momentissa tarkoitettua erottamispäätöstä tehdyt sivukonttorin tallettajien saamiset ovat suojan piirissä niiden erääntymiseen saakka.

Vakuusrahaston on ilmoitettava erottamispäätöksestä rahoitustarkastukselle ja luottolaitoksen kotivaltion valvontaviranomaiselle sekä julkisella kuulutuksella, joka on myös julkistettava sivukonttorin toimialueella ilmestyvissä suurimmissa päivälehdissä.

9 §

Sivukonttorin perustamislupa

Luottolaitoksen on haettava valtiovarainministeriöltä toimilupa Suomeen perustettavalle sivukonttorille. Hakemuksesta on pyydettävä lausunto Suomen Pankilta ja rahoitustarkastukselta sekä siltä vakuusrahastolta, johon talletuksia Suomessa vastaanottava sivukonttori

on ilmoittanut haluavansa kuulua. Hakemukseen on liitettävä valtiovarainministeriön tarpeelliseksi katsomat asiakirjat ja selvitykset.

Valtiovarainministeriön on myönnettävä toimilupa, jos luottolaitoksen toiminta on vakaata ja jos sen julkinen valvonta on riittävällä tavalla järjestetty. Valtiovarainministeriöllä on oikeus antaa sivukonttorin perustamista, toimintaa ja valvontaa koskevia määräyksiä. Valtiovarainministeriö voi päättää sivukonttorin jäsenyydestä suomalaisessa vakuusrahastossa määräämillään ehdoilla.

Sivukonttorilupa oikeuttaa harjoittamaan toimintaa yhdessä tai useammassa toimipaikassa.

9 a §

Korvausvelvollisuus

Vakuusrahaston varoja voidaan käyttää selvitystilaan tai konkurssiin joutuneen 9 §:ssä tarkoitettua ulkomaisen luottolaitoksen osalta vain sen Suomessa olevan ja vakuusrahastoon kuuluvan sivukonttorin yleisölle tarjottavilla luottolaitostoinnista annetun lain 50 §:ssä tarkoitetuilla tileillä olevien tallettajien sellaisten saamisten suorittamiseen, joiden maksamiseen selvitystilassa olevan luottolaitoksen tai konkurssipesän varat eivät riitä. Saamiset voidaan suorittaa jo konkurssin tai selvitystilan aikana. Saamiset suoritetaan tallettajille Suomen markkoissa.

Vakuusrahaston korvausvelvollisuus alkaa siitä, kun vakuusrahasto on saanut tiedon luottolaitoksen kotivaltion valvontaviranomaiselta luottolaitoksen asettamisesta konkurssiin tai selvitystilaan.

Saatuaan tiedon 2 momentissa tarkoitettua päätöksestä vakuusrahaston on annettava siitä tieto asianomaisen sivukonttorin tallettajille. Vakuusrahaston on myös julkisella kuulutuksella ilmoitettava siitä, mihin toimenpiteisiin tallettajien on ryhdyttävä saamistensa turvaamiseksi. Kuulutus on julkaistava myös suurimmissa päivälehdissä maan virallisilla kielillä.

Edellä 2 momentissa tarkoitettua vakuusrahaston velvollisuuden toteuttamiseksi on luottolaitoksen sivukonttorin toimitettava vakuusrahastolle tiedot tallettajista ja heidän 1 momentissa tarkoitetuista saamisistaan. Näitä tietoja vakuusrahasto ei saa antaa muille kuin viranomaisille, joilla on lain nojalla oikeus ne saada.

9 b §

Sivukonttorin erottaminen vakuusrahaston jäsenyydestä

Jos 9 §:ssä tarkoitettu sivukonttori ei ole noudattanut tämän lain säännöksiä tai sen nojalla annettuja määräyksiä ja vakuusrahaston sääntöjä, valtiovarainministeriö voi erottaa sen vakuusrahastosta. Valtiovarainministeriön on kuultava rahoitustarkastusta, Suomen Pankkia ja luottolaitoksen kotivaltion valvontaviranomaista ennen erottamispäätöksen tekemistä.

Ulkomaisen luottolaitoksen 1 momentissa tarkoitettuna sivukonttorin on ilmoitettava tallettajille vakuusrahastosta erottamisesta. Sivukonttoriin ennen erottamispäätöstä tehdyt talletukset ovat suojan piirissä niiden erääntymiseen saakka.

Edellä 1 momentissa tarkoitettuna sivukonttorin on julkisella kuulutuksella, joka on myös julkaistava sivukonttorin toimialueella ilmestyvissä suurimmissa päivälehdissä, ilmoitettava, mihin toimiin tallettajien on ryhdyttävä oikeuksiensa turvaamiseksi.

13 §

Sivukonttoreita koskevat yhteiset säännökset

Ulkomaisen luottolaitoksen sivukonttori voi kuulua vakuusrahastoon, johon kuuluvat

asianomaisen luottolaitoksen yhteisömuotoa vastaavat suomalaiset talletuspankit.

Ulkomaisen luottolaitoksen sivukonttori voi erota vakuusrahaston jäsenyydestä. Vakuusrahaston, tai 9 §:ssä tarkoitettuna sivukonttorin osalta valtiovarainministeriön, on hakemuksesta myönnettävä luottolaitokselle ero vakuusrahastosta. Ennen eron myöntämistä on kuultava rahoitustarkastusta, Suomen Pankkia ja luottolaitoksen kotivaltion valvontaviranomaista sekä lisäksi 9 §:ssä tarkoitettuna sivukonttorin osalta vakuusrahastoa. Päätöksessä voidaan antaa eroamista koskevia tarkempia määräyksiä.

Ulkomaisen luottolaitoksen sivukonttorin on annettava tallettajilleen tiedot tallettajien saamista vakuusrahastosuojasta ja muusta vastaavasta suojajärjestelmästä sekä aiemmin annettujen tietojen muutoksista Suomen virallisilla kielillä.

Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä heinäkuuta 1995.

Tämän lain voimaan tullessa vakuusrahaston jäsenenä olevalle ulkomaisen luottolaitoksen sivukonttorille on luottolaitoksen haettava viimeistään 31 päivänä joulukuuta 1995 tämän lain mukaista vakuusrahaston jäsenyyttä tai ilmoitettava siitä eroamisesta.

Tämän lain täytäntöön panemiseksi voidaan ryhtyä toimenpiteisiin jo ennen sen voimaantuloa.

Laki

valtion vakuusrahastosta annetun lain 1 §:n muuttamisesta

Eduskunnan päätöksen mukaisesti
muutetaan 30 päivänä huhtikuuta 1992 valtion vakuusrahastosta annetun lain (379/92) 1 §:n
1 momentti seuraavasti:

1 §

Rahaston tehtävä

Talletuspankkien vakaan toiminnan ja tallettajien saamisten turvaamiseksi on valtion vakuusrahasto, jota tässä laissa kutsutaan rahastoksi. Rahastoon kuuluvat talletuspankit, joita jäljempänä kutsutaan pankeiksi.

Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä heinäkuuta 1995.

Valtion vakuusrahastosta annetun lain 9 §:stä poiketen ulkomaisten luottolaitosten rahastoon kuuluvien sivukonttoreiden vuosimaksu peritään vuonna 1995 vain niiltä kuukausilta, joina ne ovat kuuluneet rahastoon.

Helsingissä 19 päivänä kesäkuuta 1995
